

WYMOGI WETERYNARYJNE DOTYCZĄCE PRZYWOZU MIĘSA WIEPRZOWEGO

Aby zapobiec przedostawaniu się zakaźnych chorób zwierząt, zapewnić ochronę konsumentów przed chorobami odzwierzęcymi, a także bezpieczeństwo przywożonego mięsa wieprzowego, osoba posiadająca licencję importową na przywóz mięsa wieprzowego musi, zgodnie z *Dekretem Ministra Rolnictwa nr 745/Kpt./TN.240/12/1992*, spełniać następujące wymogi:

I. ŚWIADECTWO SANITARNE

Każda dostawa z zagranicy musi być zaopatrzona w *świadectwo sanitarne wystawione przez zatwierdzonego lekarza weterynarii* z kraju pochodzenia, zaświadczające, że:

1. W ciągu ostatnich 12 miesięcy przed dostawą w kraju pochodzenia nie została stwierdzona pryszczycza ani księgosusz, a także że w ciągu trzech kolejnych lat nie zostały przeprowadzone szczepienia przeciwko tym chorobom.
2. Każda partia sprowadzonego mięsa wieprzowego, oprócz spełnienia wymogów przedstawionych w punkcie 1, musi pochodzić z kraju, w którym w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie stwierdzono pęcherzykowatej choroby świń, choroby cieszyńskiej, czy afrykańskiego pomoru świń.
3. W przypadku sprowadzonego mięsa wieprzowego, w ciągu 12 miesięcy przed ubojem, nie mogło wystąpić zakażenie włośnicą (*zastosowano termin „Trichonellosis” zamiast „trichinellosis” – uwaga tłum.*), wirusowym zapaleniem żołądka i jelit świń i cysticerkozą.
4. Mięso wieprzowe musi pochodzić z zatwierdzonych rzeźni spełniających co najmniej warunki określone dla klasy A indonezyjskich standardów, zostało poddane badaniom *ante i post mortem*, jak również zostało przetworzone zgodnie z sanitarnymi i higienicznymi wymogami tak, że jest ono bezpieczne i nadaje się do spożycia przez ludzi.
5. Zgodnie z punktem 4 mięso wieprzowe powinno być oznakowane pieczęcią inspekcji lub, w przypadku zapakowanych części mięsa, pieczęć powinna znajdować się na opakowaniu.
6. Mięso wieprzowe nie zawiera środków konserwujących, dodatków i/lub innych substancji w ilościach, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, jak również czas jego przechowywania, od momentu uboju do wysyłki, nie przekracza trzech miesięcy.

II. ZASADY POSTĘPOWANIA W ZAKRESIE UBOJU TRZODY CHLEWNEJ, TRANSPORTU I PAKOWANIA MIĘSA WIEPRZOWEGO

1. Mięso wieprzowe sprowadzone z zagranicy i przeznaczone do spożycia przez ludzi i/lub do handlu musi pochodzić z zatwierdzonych rzeźni, o których mowa w punkcie I.4, oraz posiadać weterynaryjny numer kontrolny ubojni.

Est. 6,16, 77, 191, 618, 808, 900, 3171, 7170

2. Wysyłka mięsa wieprzowego musi odbywać się *bezpośrednio* z kraju pochodzenia do portu dostawy w Indonezji.
3. Opakowania zawierające mięso wieprzowe muszą być oryginalnie opieczetowane i opatrzone wszystkimi oznaczeniami, w tym weterynaryjnym numerem kontrolnym, datą uboju i rodzajem mięsa. Oznaczenia te muszą być czytelne.

4. Kontener do transportu mięsa wieprzowego z kraju pochodzenia musi być zaplombowany przez *zatwierdzonego lekarza weterynarii*, a otwarty może zostać jedynie przez uprawnionego przedstawiciela Urzędu ds. kwarantanny zwierząt w porcie dostawy.
5. Podczas transportu temperatura w kontenerach musi być stała i wynosić od - 18° do - 22° C.

III. KWARANTANNA I KONTROLA

1. Kwarantanna kontrola weterynaryjna

- 1) Zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi kwarantanny przedstawiciel Urzędu ds. kwarantanny zwierząt w porcie dostawy musi być poinformowany przez importera o wszystkich przypadkach przywozu mięsa wieprzowego w celu przeprowadzenia kwarantannowej kontroli weterynaryjnej.
- 2) W przypadku, gdy kwarantanna kontrola weterynaryjna powinna być dokonana poza obrębem portu dostawy, indonezyjska agencja rolno ds. kwarantanny (National Agricultural Quarantine Agency) musi określić miejsce magazynowania mięsa wieprzowego dostarczonego przez importera, po zatwierdzeniu takiego tymczasowego magazynowania przez regionalne lub lokalne służby zootechniczne jako miejsce kwarantanny.
- 3) Dodatkowo, zgodnie z przepisami w zakresie weterynaryjnego zdrowia publicznego, oprócz środków kwarantanny, o których mowa w punkcie 1), sprawdzana jest zgodność dokumentacji towarzyszącej z przepisami prawa oraz jej kompletność, w tym weterynaryjny numer kontrolny, data uboju, jak również wyniki badań organoleptycznych.
- 4) W przypadku stwierdzenia jakichkolwiek niepokojących wyników podczas przeprowadzania badań organoleptycznych, należy przeprowadzić badania laboratoryjne; w ciągu przeprowadzania badań zatwierdzony lekarz weterynarii ds. kwarantanny ma prawo zatrzymać część bądź całą zawartość kontenera z przewożonym mięsem wieprzowym.
- 5) Po przeprowadzeniu kolejnych badań i stwierdzeniu, że mięso nadaje się do spożycia przez ludzi, zostaje wystawione kwarantannowe świadectwo sanitarne, którego kopię należy przesłać do regionalnych lub lokalnych służb zootechnicznych w porcie dostawy.
- 6) Przywożone mięso wieprzowe musi zostać zarejestrowane przez zatwierdzonego lekarza weterynarii ds. kwarantanny w porcie dostawy

2. Kontrola dystrybucji

- 1) Całość dostarczonego mięsa wieprzowego, które zostało poddane kwarantannowej kontroli weterynaryjnej, może być przechowywane jedynie w następujących chłodniach: Jl.Taruna nr 8 Pondok Bambu, Dżakarta, Timor
- 2) Kontrola dystrybucji przewożonego mięsa wieprzowego jest następnie regularnie prowadzona przez lokalne służby zootechniczne lub przez służby odpowiedzialne za zwierzęta gospodarskie oraz weterynaryjne zdrowie publiczne w zakresie kontroli warunków sanitarnych urządzeń do przechowywania, eksponowania i transportu mięsa wieprzowego lub losowo, jeżeli istnieje podejrzenie naruszenia przepisów.

IV. INNE

Importer musi poinformować o przeprowadzonym przewozie mięsa wieprzowego co najmniej w ciągu 1 (jednego) tygodnia po dostawie oraz zwrócić oryginalny dokument wygasłej

licencji importowej Generalnemu Dyrektorowi Służb Zootechnicznych, tj. Dyrektorowi Weterynaryjnego Zdrowia Publicznego.